

## РЕШЕНИЕ

№ 144

### В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29 май 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на осми май през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ  
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА  
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 147 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „Н.Н. \*\*\* чрез Н.Г.Н. - управител срещу решение № 4/21.02.2013г. на Районен съд – Трън, постановено по НАХД № 98 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е потвърдено НП № FO13317 от 04.10.2012г. на Заместник-Директор на ТД на НАП – София издадено срещу ЕТ „\*\*\* с ЕИК 113564824, седалище и адрес на управление: гр. Трън, ул. Мурговица № 3, ет. 2, ап. 30 за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (наричана по нататък Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ), за което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

В касационната жалба се правят оплаквания, че постановеното решение е неправилно. Твърди се, че не е взето в предвид, че „обектът не е работел по време на проверката“, и че не е доказано, че такава книга няма. Пледира се за отмяна на съдебния акт и за отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител възразява срещу касационната жалба и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура–Перник, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна в административнонаказателното производство и срещу обжалваем съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Атакуваният съдебен акт е валиден и допустим, като постановен по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалваното решение Районен съд-Трън, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 14.08.2012 г. при извършена проверка по спазване разпоредбите на данъчното законодателство в търговски обект - кафе-аперитив, находящ се в гр. Трън, стопанисван от ЕТ „\*\*\* ООД е установено, че търговецът не е изпълнил задължението си да съхранява в обекта книгата за дневните финансови отчети за 2012 година на въведено в експлоатация и използвано в обекта фискално устройство (ФУ). За нарушението е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При извършената от първоинстанционния съдебен състав служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание е прието, че актът и процесното НП са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, съдържанието им е съответно на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, както и че административнонаказателното производство е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са го опорочили. Касационната инстанция споделя така изложените доводи на въззивната съдебна инстанция.

Разгледал спора в неговото същество, въз основа на приложените и събрани доказателствата, решаващият състав на Районен съд - Трън е приел за безспорно установен и доказан както факта на извършване на процесното нарушение, така и неговото авторство. Процесното деяние е преценено от районния съд като правилно и съответно правно квалифицирано, като реализирало посочения от административнонаказващия орган състав на нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, както и правилно и съответно санкционирано, и в минимален размер по посочената санкционна норма на чл. 185, ал. 1 на ЗДДС във вр. с чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Извършил проверка за наличие на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН районният съд е постановил, че процесното нарушение не може да бъде прието за маловажен случай и деецът не следва да бъде освобождаван от административнонаказателна отговорност поради спецификата на процесното нарушение.

Административен съд – Перник намира така постановеното решение и в тази му част за правилно, като съображенията за това са следните:

В жалбата не се съдържат конкретно посочени основания за касиране на съдебния акт, които настоящия състав да обсъди. Изхождайки от съдържанието на същата се приема, че касаторът не е съгласен с относимостта на доказателствата, събрани пред първа съдебна инстанция, въз основа на които е постановен обжалвания акт, но това не е касационно основание и се приема за ирелевантно.

Правилна е преценката на първата съдебна инстанция, че безспорни по делото са както факта на извършване на процесното нарушение, така и неговото авторство. Разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ (ред. към датата на извършване на нарушението) разписва, че в търговския обект лицето по чл. 3 от Наредбата е длъжно да съхранява книга за дневните финансови отчети за текущата година. В случая безспорно касаторът е търговецът и той е лице по чл. 3 от Наредбата,

извършващо продажба на стоки или услуги. С оглед на това е задължен да регистрира и отчита тези продажби или доставки посредством издаване на фискална касова бележка – в случая от ФУ, регистрирано в НАП и да съхранява в обекта книгата за дневните финансови отчети за текущата година. Именно във връзка с ФУ е въведено и задължението, в обекта, в който същото е монтирано, да се съхраняват определени книжа, свързани с него, измежду които и книгата за дневните финансови отчети за текущата година. Неизпълнението на това задължение реализира състав на административно нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредбата, наказуемо по реда на чл. 185, ал. 2 на ЗДДС (ред. към 14.08.2012 г.) във вр. с ал. 1 на с. чл., тъй като нарушава реда и начина за съхраняване на документи, издавани във връзка с ФУ. Анализът на писмените и гласни доказателства събрани във връзка със спора налага категоричен извод, че именно „\*\*\* ООД, като субект на съответното задължение, е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 на ЗДДС във вр. с чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Данни по делото, за налична в обекта книга за дневните финансови отчети за текущата година към момента на проверката не се съдържат, като напротив – доказателствата, представени от АНО сочат без съмнение обратното. Няма данни такава книга да е представена и впоследствие от търговеца, в срока за възражения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, нито е представена в хода на съдебното производство пред въззивния съд. Само своевременното ѝ представяне и то от страна на настоящия касатор би могло да обоснове твърдението, че “неговата съпруга, в чието присъствие е извършена проверката на място, не е знаела къде се намира същата” и това обстоятелство на свой ред да е основание за допълнителна проверка в тази посока от страна на административно наказващия орган, респ. да се цени от въззивния съд. Успоредно с това следва да се отбележи, че на 14.08.2012г. е съставен протокол за извършена проверка, който е неразделна част от АУАН и в него е вписана извършена контролна покупка, за която е издаден фискален бон. При това положение безспорно се установява, че в момента на проверката търговският обект е работел и се явяват неоснователни твърденията в обратната посока.

От анализа на събраните по делото доказателства се установява, че от страна на ЕТ "Н.Н.-Мики" е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., поради което в съответствие със законовата разпоредба на чл. 185, ал. 2, във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лв. Като е достигнал до същия извод, районен съд Трън е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4/21.02.2013г. на Районен съд–Трън, постановено по НАХД № 98 по описа на съда за 2012г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

#### ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.